

ประกาศรวมพนักงานอัยการ

มีพระบรมราชโองการ ในพระบาท สมเด็จพระ ประเมนทรมหา อชิรวรวงศ์
 พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัสเห็นชอบเกล้า ฯ ให้ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า
 พนักงานอัยการเวตานั้นยังแยกกันอยู่หลายกระทรวง สมควรที่จะรวม
 อยู่ในกระทรวงเดียวกันเพื่อให้ทำการสะดวกแก่ราชการยิ่งขึ้น จึงทรงพระ
 กรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พระพุทธศักราช ๒๔๕๙ ดับไป
 ให้ยกเลิกข้อความที่กล่าวไว้ในมาตรา ๓๓ และ ๓๔ หมวดที่ ๙ ว่าด้วย
 อัยการในพระธรรมนูญศาลยุติธรรม (ร. ศ. ๑๒๗) พ. ศ. ๒๔๕๑

กับมาตรา ๒๕ หมวดที่ ๕ ว่าด้วยฐานะในการศาลหัวเมือง ในพระบรมมณู
 ศาลหัวเมือง (ร. ศ. ๑๑๔) พ. ศ. ๒๔๓๘ รวมตามมาตรานี้เสียอย่าให้
 ใช้สืบไป แต่ให้เปลี่ยนนามตำแหน่งกระบัตร มณฑล แดงกระบัตร เมือง
 ผู้มีหน้าที่ เป็น พนักงานใหญ่ ของอัยการ ในมณฑล แด หัวเมือง นั้น เสีย ให้
 เรียกว่า อัยการมณฑล แด อัยการเมือง สืบไป

มาตรา ๒ ให้ ใช้ ข้อความ ที่กล่าวต่อไป นี้ แทนความ ในมาตรา ๓๓
 แด ๓๔ กับ ๒๕ ซึ่งยกเลิกเสียข้างต้นนี้ว่า มาตรา ๓๓ ให้ มี พนักงานอัยการ
 ไว้สำหรับเป็นทนายแผ่นดินเทศบาลในศาลทั้งในกรุง แด หัวเมือง เรียกว่า
 ว่ากรมอัยการให้ ขึ้นอยู่ในกระทรวงยุติธรรม มาตรา ๓๔ วิชิตังพนักงาน
 อัยการนั้น ถ้าเป็นตำแหน่งอธิบดีเจ้ากรม ปลัดกรมอัยการ แด อัยการ
 มณฑล อัยการเมือง แด ให้ เสนาบดี กระทรวงยุติธรรม เป็นผู้ จัด สรรค์ โดย
 พระบรมราชานุญาต ถ้าเป็นพนักงานอัยการ อื่นๆ ให้ อธิบดีหรือเจ้ากรมอัยการ
 เป็นผู้ จัด สรรค์ โดย ได้ รับอนุญาตของ เสนาบดี กระทรวงยุติธรรม มาตรา ๒๕
 ถ้าหากว่ามีคดี ซึ่ง จะ แต่ง ทนายแผ่นดินว่ากล่าวมากเกินกว่าพนักงานอัยการ
 ที่มี ประจำ ตำแหน่ง ฤ็ ผู้บัญชาการเมือง จะ เห็น สัมควร โดย เหตุ อย่างอื่น
 จะ แต่ง ทนาย แผ่นดิน เพิ่ม เต็ม ขึ้น ว่าความ เฉพาะ เรื่อง ฤ็ ทั่ว ครั้ง หนึ่ง
 คราวหนึ่ง แด ใ้ เมื่ออุปราช ฤ็ สมุหเทศาภิบาล ได้ รับอนุญาต จาก เสนาบดี
 กระทรวงยุติธรรม แด ักตั้งขึ้นเพื่อประโยชน์ที่ว่า มา แด วั น ไค

มาตรา ๓ หน้าที่ของพนักงาน อัยการ ในหัว เมือง แห่งมณฑล ทั่วหลายเคย
กระทำมาแต่ก่อน แล้วแต่กระทำอยู่ ตาม ข้อบังคับ สำหรับอัยการ ซึ่งได้ มี
ตราพระราชสั้ให้ออกไป เป็นหลัก ข้อบังคับนั้นอยู่อย่างไร ก็ให้คงเป็น อันใช้
อยู่ อย่างนั้นทุก ประการ จนกว่าจะได้ มีตราจันทรมณฑลออกไปให้แก๊ ไซย
เสียใหม่ จึงให้ เป็นไปตามที่แก๊ ไซยนั้น

มาตรา ๔ พนักงานอัยการ ซึ่งประจำอยู่ในหัวเมืองแห่งใด ๆ ก็ดี ฤ
ที่ใด ย้ายจากหัวเมืองอื่นฤในกรุงออกไปกระทำการในหัวเมืองแห่งใด ๆ ก็ดี
ให้ พัง บังคับ บัญชา ของผู้ ใหญ่ ใน ราชการ หัวเมือง แห่ง นั้น ๆ ตาม อย่าง
ที่เคยได้ พังบังคับ บัญชามาโดยที่ ชอบด้วยราชการ เสมอ เหมือนกับคำสั่ง
ของผู้ ใหญ่ ในกรมอัยการ

มาตรา ๕ ถ้าจะมีเหตุเกิดขึ้น ให้เห็นว่าหน้าที่พนักงานอัยการ จะขาดตก
บกพร่อง ฤจะเหลือเกิน กว่ากรที่สมควร จะเป็น อยู่แห่งใด ๆ ก็ดี ฤจะ
มีเหตุเกิดขึ้น ให้เห็นว่า มีการขัดข้องอยู่เพราะคำสั่ง ในกรมอัยการ ณกรุงเทพฯ
แก่งแย่ง ไม่ถูกต้องกับกับคำสั่งของเจ้าพนักงานผู้ ใหญ่ ในหัวเมืองแห่งใด ๆ ก็ดี
ฤว่ามีกรขัดข้องเกิดขึ้นเพราะเหตุใด ๆ ก็ดี ให้เสนาบดีกระทรวงยุติธรรม
ปลุกษาหารือกับเสนาบดีกระทรวงมหาดไทย ฤเสนาบดีกระทรวงนครบาล
แลอุปราช หรือสมุ่เทศาภิบาลแห่งมณฑลที่มีเหตุเกิดขึ้นนั้น คิดอ่านแก๊ ไซย
เสียให้เรียบร้อยกันแล้ว ให้เสนาบดีกระทรวงยุติธรรมทำเป็นกฎข้อบังคับไว้
ให้เป็นหลักในราชการ แดประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้ทราบทั่วกัน

มาตรา ๖ ให้เสนาบดีกระทรวงยุติธรรม รวบรวม ข้อบังคับอันเป็นหลัก
ราชการของพนักงานอัยการ ที่ได้มีตราพระราชสีห์บังคับไว้แต่ก่อนแล้ว แด
งมีข้อความที่สมควรจะใช้ โดยยู่สืบไปนั้น มาพิมพ์ประกาศไว้ในราช
กิจจานุเบกษาให้ทราบทั่วกันด้วย

ประกาศมาณวันที่ ๑๑ มีนาคม พระพุทธศักราช ๒๔๕๘ เป็น
วันที่ ๑๙๔๘ ในรัชกาลปัจจุบันนี้.

กฎเสนาบดีกระทรวงนครบาล

ว่าด้วยหน้าที่จเรกรมตำรวจพระนครบาล และกรมตำรวจนคร

ด้วยตามที่ทรง พระกรุณา โปรดเกล้า ฯ ให้รวม กรมตำรวจนคร
บาลกับกรมพดตระเวน เป็น กรมตำรวจ พระนครบาล และ ตำรวจนคร
บาลทรงพระราชดำริเห็นว่า กรมนี้ เป็น กรมใหญ่ มีหน้าที่ราชการในส่วน
ตาดตระเวน ทั้งที่ทั่วพระราชอาณาจักร์ สมควร จะมีเจ้าพนักงานจเร
สำหรับตรวจตรา การงานใน กรมนี้ ด้วยพแนก ๑ จึง พระราชทาน พระบรม
ราชานุญาตให้เสนาบดี กระทรวงนครบาล ตรากฎ เป็นข้อบังคับไว้สำหรับ
เจ้าพนักงานพแนกจเรตำรวจ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้ เรียกว่า กฎเสนาบดี ว่าด้วย หน้าที่จเร กรมตำรวจ
พระนครบาล และกรมตำรวจนครบาล กระทรวงนครบาล ๒๔๕๘ ให้ ใช้
ตั้งแต่วันที่ ๑ มีนาคม พระพุทธศักราช ๒๔๕๘ เป็นต้นไป